
Anketa: Vypovídají podvody na Právnické fakultě ZČU v Plzni něco obecnějšího o stavu českých univerzit?

Anketa: Vypovídají podvody na Právnické fakultě ZČU v Plzni něco obecnějšího o stavu českých univerzit?

RESPEKT

28. 9. 2009 18:50

JIŘÍ ZLATUŠKA

děkan Fakulty informatiky MU a místopředseda Rady vysokých škol

Absence akademických ctností je na našich univerzitách řádově větším problémem než snižující se dotace na studenta. Pohádky o pastech na vynašeče interních informací osloví firemního manažera, ale na univerzity nepatří. Cesta k nápravě musí začínat bezpodmínečným elektronickým zveřejňováním akademických prací, nikoli vymýšlením klíčků, jak zákon obejít. Jen to však nestačí, jak ukazuje případ tajemníka jedné z fakult MU s podobným problémem v bakalářské práci. Nepravosti toleruje i akreditační komise (AK), viz olomoucký případ Pavera a tezi předsedkyně AK, že by kontroly odváděly členy AK od práce.

JANA RYŠLINKOVÁ

děkanka US Business School Praha

Spíše bych řekla, že stav českých univerzit odpovídá stavu české společnosti. Ty obory, které komunismus zcela zdevastoval, disponují velmi malým množstvím skutečných osobností. Ty se shluknou na jedné, dvou, možná třech fakultách v republice. Kdysi jsem aktivně podporovala vznik zákona o regionálních univerzitách, abychom v době znalostní ekonomiky měli dostatek vzdělaných lidí. Ale kvůli nedostatku těch správných osobností, schopných ty mladé učit a vést, se i tady – stejně jako v politice nebo byznysu – nabízené příležitosti občas chopili vychytralí jedinci, kteří jenom vlastnímu obohacení. A ničím úsilím všech poctivých.

MICHAL BREGANT

děkan FAMU

Bohužel. Ani akademické prostředí se nedokázalo po roce 1989 oprostit od mocenských a vlivových aranžmá; normalizační politické tlaky se přetavily v mocenské páky s demokratickým nátěrem. Z vlastní zkušenosti vím, že například habilitace či profesorské řízení se mohou stát nástrojem manipulace nebo korupce svého druhu. To nejsou jevy jen z obecní či státní politiky, vyskytují se i ve sféře, která by měla být především svobodná. Jenže i v ní jde o peníze a boj o ně je stále tužší. Způsoby, jimiž se k nim někteří akademičtí pracovníci dostávají, se někdy podobají nástrojům mafie. Velmi záleží na osobnostech v čele univerzit a fakult, jak odvážně se vůči takovým metodám vymezí.

VLADIMÍRA DVOŘÁKOVÁ

politoložka, předsedkyně Akreditační komise MŠMT ČR

Mám obavy, že to spíše vypovídá o stavu celé společnosti. Nejde totiž jen o plagiátorství, toto pokušení bohužel bylo, je a bude přítomno, ale o to, že zde se pravděpodobně vytvářel celý propojený systém „kšeftaření“ se vzděláním, jenž pronikl do sfér pro každou společnost klíčových – práva, policie, politiky, hospodářství. Stav vysokého školství pak vytvářel vhodný prostor – přetížení a podhodnocení učitelé a vědci, množství studentů neumožňující individuálnější přístup, to vše vedlo k určitému selhání akademické obce, která dlouho nereagovala na signály, že „jest cosi shnilého...“.